

Bilinmeyen Denklem

– Havva Keskin · 13 Temmuz 2011

Bu gece ana avrat küfretmek geliyor içimden,
Satırlara isyanımı dökmek geliyor ya
Sırça köşküm buharlanır,
Yakışık almaz diye susuyorum
Dua ederken Allah'ıma;
Sabır derken ya kulum,
Kusura bakma kader,
Gizli bir kaç satırda,
Sana her gece nefretimi kusuyorum.

Fırılıyor gece yarısı sokaklara,
Ayazda bazen üşüyor,
Bazen ateşlerde kalıyorum,
Ne çılgınlıklar gelmiyor ki aklıma,
Bazen diyorum.

Haydi, Havva değiştir şu hayatı,
Değiştir şu rayı bozulmuş yaşamın çemberini,
Yak şu şehri diyorum da
İçinde sevdiklerim var,
Yapamıyorum.

Yine bana hüsrana yine ayrılık düşüyor,
Bu hiç bilinmeyen denklem de,
Çözümsüz kalıyorum da,
Kendi kendime küfrü basıyorum;
Karanlıklar benim,
Yalnızlık benim,
Hasret benim.

Hüzün dersin hiç bitmiyor,
Yine sensiz gecenin sabahında,
Sabah sırmasını döküp ayrılırken,
Ben karanlık odama giriyor,
Sigara kokan paltomu duvara asıyorum;

Ölmedim, ölemedim işte,
Kime sorsan YAŞIYORUM.